

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11Csp/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118202042
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8118202042.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobkyne: A. I., R.. XX.X.XXXX, D. H. X, zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, p r o t i žalovanému: HOME CREDIT, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36234176, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok a vydanie bezdôvodného obohatenia taktó

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 734,51 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 734,51 Eur od 9.3.2018, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. U r č u j e, že Zmluvné podmienky v Úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, uvedené v hlave 14. Záverečné ustanovenia, § 3, § 4 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., v znení:

„§3 V prípade omeškania úhrady splátky, splátky RÚ I. či RÚ II., alebo ich časti alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 7. § 6 týchto ÚP je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej však 100,- Sk. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ I. či RÚ II., alebo ich časti dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní.

§4 V prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ I. alebo RÚ II., či ich časti dlhšieho ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5% z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní.“, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

III. Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou zo dňa 23.2.2018 sa domáhala určenia neprijateľných zmluvných podmienok v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.XX.XXXX uvedených v hlave 14, záverečné ustanovenia, § 3 a § 4 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit, a.s. v znení:

„§ 3 V prípade omeškania úhrady splátky, splátky RÚ či RÚ II., alebo ich časti alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 7. § 6 týchto ÚP je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej však 100,- Sk. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ I. či RÚ II., alebo ich častí dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní.

§ 4 V prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ I. alebo RÚ II., či ich častí dlhšieho ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5% z úveru, z ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní“.

Uplatnila aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 734,51 Eur s úrokmi z omeškania 5% ročne odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému.

2. V žalobe uviedla, že dňa 5.10.2007 bol zo strany žalovaného žalobkyni poskytnutý úver 30.000 Sk (995,82 Eur) s mesačnou splátkou 1.086 Sk (36,05 Eur) a počtom 48 splátok. V zmluve bol uvedený len údaj o RPMN. Poukázala na § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. a tiež § 4 ods. 5 citovaného zákona, zdôraznila chýbajúci údaj o úroku a uviedla, že úver je bezúročný a bezpoplatkový podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona. Žalobkyňa pritom z úverovej zmluvy zaplatila 1.730,33 Eur, bezdôvodné obohatenie žalovaného tak predstavuje 734,51 Eur.

3. Žalobkyňa uviedla tiež to, že o bezdôvodnom obohatení žalovaného sa dozvedela v októbri 2017 od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS a pripojila o tom prehlásenie spomínaného Združenia. Vyslovila názor o úmyselnom bezdôvodnom obohatení žalovaného s poukazom na to, že tak to posudzujú súdy vzhľadom na konanie dodávateľov, ktorí porušujú spotrebiteľské právo a poukázala na dva rozsudky Krajského súdu Prešov 21Co/72/2014 zo dňa 19.3.2015 a 20Co/166/2014 zo dňa 26.5.2015.

4. Žalobu o vyslovenie neprijateľných zmluvných podmienok zdôvodnila zásadou poctivosti a tým, že nepostačuje, ak je zmluvná pokuta uvedená len vo VOP, ale má byť súčasťou samostatnej zmluvy. Poukázala aj na § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka a na to, že súd má z úradnej moci preveriť neprijateľné zmluvné podmienky a citovala aj časť rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-473/00 (Cofidis), podľa ktorého národná právna úprava, ktorá národnému súdu v rámci konania o žalobe podanej poskytovateľom spotrebiteľského úveru proti spotrebiteľovi a spočívajúcej na zmluve medzi nimi uzavretej, znemožňuje po uplynutí premlčacej lehoty z úradnej povinnosti alebo na základe podnetu spotrebiteľa určiť, že podmienka obsiahnutá v zmluve medzi nimi uzavretej, je v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobkyňa v úverovej zmluve vystupovala ako podnikateľka. Úverovú zmluvu je potrebné posúdiť podľa Obchodného zákonníka, keďže žalobkyňa nepreukázala, že by išlo o spotrebiteľskú zmluvu. Zdôraznil, že zmluva bola uzavretá ešte v roku 2007, žaloba bola podaná až v roku 2018 a to, že žalobkyňa sa subsumuje do postavenia spotrebiteľa považuje za účelové.

6. U žalobkyne podľa žalovaného absentuje naliehavý právny záujem na vyhlásení neprijateľných zmluvných podmienok z dôvodu, že úverová zmluva bola ukončená ešte v roku 2011 a tiež preto, že žiadne sankcie uvedené v napadnutých ustanoveniach ani neboli uplatnené.

7. Žalovaný poprel tiež vznik bezdôvodného obohatenia, keďže splátky úveru prijímal od žalobkyne na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Keďže poslednú splátku žalobkyňa zaplatila 12.10.2011, žalovaný vzniesol aj námietku premlčania uplynutím trojročnej objektívnej, ale aj dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Nesúhlasil s názorom žalobkyne o úmyselnom bezdôvodnom obohatení a teda desaťročnej objektívnej premlčacej dobe, keďže úmysel nie je možné odvodiť len zo skutočnosti, že žalovaný neuviedol do zmluvy všetky potrebné náležitosti, ako to skonštatoval aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí 17Co/847/2014 zo dňa 16.9.2015 alebo 17Co/376/2015 zo dňa 22.6.2016. Ohľadom plynutia subjektívnej premlčacej doby citoval časť rozsudku Okresného súdu Prešov 29Csp/30/2016 zo dňa 9.6.2017.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, úverovou zmluvou zo dňa 5.10.2007, úverovými zmluvnými podmienkami žalovaného, potvrdením o ukončení úverovej zmluvy zo dňa 12.9.2017, prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 6.10.2017 a zistil tento skutkový stav:

9. Strany uzavreli dňa 5.10.2007 formulárovú úverovú zmluvu č. 3710007107, podľa žalovaného pod č. 3710067107. Žalobkyňa je uvedená ako dlžník, označená v zmluve je rodným číslom a bydliskom. V ďalšej časti formulára je rubrika označená ako „zamestnanie klienta“, ktorá obsahuje rôzne kategórie - zamestnanie, dôchodca, materská dovolenka a pod. a medzi nimi je aj podnikateľ, ktorý v tejto zmluve je vyznačený krížikom.

10. Text zmluvy pokračuje samotným úverom, konkrétne uvádza sa v ňom výška úveru 30.000 Sk, počet splátok 48, mesačná splátka 1.086 Sk, konečná výška úveru 52.128 Sk a RPMN 34,9. Úrok v zmluve uvedený nie je.

11. V úverových zmluvných podmienkach žalovaného, ktoré nie sú podpísané a sú písané drobným a ťažko čitateľným písmom v Hlave 14 označenej ako „záverečné ustanovenia“ pod § 3 sa uvádza: „V prípade omeškania úhrady splátky, splátky RÚ či RÚ II., alebo ich časti alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 7. § 6 týchto ÚP je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej však 100,- Sk. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ I. či RÚ. II., alebo ich častí dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní“.

12. V § 4 je uvedené: V prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ I. alebo RÚ II., či ich častí dlhšieho ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5% z úveru, z ktorého vrátaním spoločnosti je v omeškaní.

13. Žalobkyňa k žalobe pripojila potvrdenie žalovaného z 12.9.2017 o tom, že predmetný úver bol splatený a ukončený. Doložila aj prehlásenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 6.10.2017, v ktorom je uvedené, že žalobkyňa im 28.7.2017 predložila danú úverovú zmluvu, ktorá obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a je bezúročná a bezpoplatková, o čom žalobkyňa informovali a oznámili jej aj to, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 734,51 Eur. To potvrdila žalobkyňa aj vo svojej výpovedi na pojednávaní.

14. Súd vo veci už raz rozhodol a to rozsudkom č.k. 11Csp/33/2018-37 zo dňa 8.6.2018 tak, že žalobu zamietol. Dospel pritom k záveru, že strany uzavreli spotrebiteľskú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na posúdenie ktorej je potrebné aplikovať zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 1.7.2006 do 31.12.2007. Uviedol, že z obsahu zmluvy nevyplýva, že by nešlo o spotrebiteľský úver. Žalobkyňa je v zmluve označená nie ako podnikateľka, čo mu by zodpovedalo aj uvedenie jej obchodného mena, číslo živnostenského registra, ale je označená menom, priezviskom, bydliskom a rodným číslom, teda tak ako fyzická osoba. Označenie žalobkyne ako podnikateľky je len v rámci špecifikácie jej zamestnania podľa jednotlivých kolóniek uvedených v zmluve. Za rozhodujúci súd však považoval účel, na ktorý bol úver poskytnutý. Ten v zmluve uvedený nie je a z výpovede žalobkyne nevyplývalo, že bol jej poskytnutý na podnikanie. Preto súd dospel k záveru, že na predmetnú zmluvu je potrebné aplikovať zákon č. 258/2001 Z.z.

15. Následne súd uviedol, že v zmluve absentoval údaj o úrokovej sadzbe a preto s poukazom na § 4 ods. 5 citovaného zákona dospel k záveru, že žalovaný nemal nárok na úrok a poplatky a preto súhlasil s tým, že žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne v platbách, ktoré prijal nad rámec poskytnutého úveru. Úver bol poskytnutý vo výške 995,82 Eur, žalobkyňa uhradila 1.730,33 Eur, preto bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje 734,51 Eur.

16. Napriek týmto zisteniam súd pôvodne žalobu zamietol, keďže bol toho názoru, že žalovaný dôvodne vzniesol námietku premlčania. Na niekoľkých stranách rozsudku pritom zdôvodnil svoj názor o začiatku plynutia dvojročnej premlčacej doby od preplatenia úveru nad jeho istinu. Žalovaná pritom poslednú splátku zaplatila 12.10.2011 a preto súd mal za to, že dvojročná premlčacia lehota uplynula najneskôr 12.10.2013 a teda pohľadávka je premlčaná. Súd prijal záver aj o uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby vzhľadom na nepreukázanie úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne a preto aj z toho dôvodu považoval pohľadávku za premlčanú. Napokon zamietnutie žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok súd zdôvodnil s odkazom na aktuálny sporový poriadok a na absenciu jej zmysluplnosti, keďže zmluvný vzťah medzi stranami bol ukončený ešte v roku 2011 a žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia súd zamietol. Vyslovil tiež názor, že o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky možno úspešne žalovať v prípade platnosti jej dohody, pretože ak by išlo o absolútne neplatný právny úkon, z neho neplynú žiadne práva ani povinnosti. V danom prípade súd považoval dohodu o zmluvnej pokute uvedenú v úverových zmluvných podmienkach žalovaného za absolútne neplatnú pre nedostatok jej písomnej formy.

17. Na základe odvolania žalobkyne Krajský súd Prešov uznesením 21Co/21/2019-226 zo dňa 29.9.2020 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP aj keď pre takýto postup podľa názoru súdu prvej inštancie neboli splnené zákonné podmienky. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva to, že súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil, konkrétne námietku premlčania, pričom súd druhej inštancie vyslovil názor, že

žalobkyňa sa o vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v júli 2017 a teda podľa neho je potrebné subjektívnu dvojočnú premlčaciu dobu počítať od júla 2017. Odvolací súd uviedol aj to, že v danom prípade išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie žalovaného, keďže v zmluve chýbal údaj o úroku a preto je potrebné aplikovať desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu.

18. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

19. Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenie súd prvej inštancie teda musí rešpektovať vyslovený právny názor odvolacieho súdu a v rámci neho konštatovať nedôvodnosť námietky premlčania.

20. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

21. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

23. Žalovaný nepoprel tvrdenie žalobkyne o zaplatení sumy 1.730,33 Eur z predmetnej úverovej zmluvy, platí preto fikcia o jeho nespornosti s poukazom na § 151 ods. 1 CSP. Bezdôvodné obohatenie žalovaného tak predstavuje rozdiel medzi úhradami žalobkyne vo výške 1.730,33 Eur a poskytnutým úverom 995,82 Eur, čo je 734,51 Eur.

24. Vznik bezdôvodného obohatenia žalovaného vyplýva z § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

25. V predmetnej zmluve uzavretej medzi stranami úrok chýba a preto žalovaný, ktorý prijal od nej platby nad rámec poskytnutého úveru sa bezdôvodne obohatil na jej úkor plnením bez právneho dôvodu.

26. Keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania bolo potrebné sa s ňou vysporiadať.

27. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

29. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

30. Vzhľadom na už konštatovaný právny záver odvolacieho súdu dvojočná premlčacia doba začala plynúť v tomto prípade v júli 2017, uplynula 2019 a keďže žaloba bola podaná ešte 23.2.2018, bola podaná včas. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu lehotu, opäť súd musel akceptovať názor súdu druhej inštancie o tom, že je desaťročná, pričom jej plynutie sa počíta od vzniku bezdôvodného obohatenia. To nastalo pri prvom preplatení istiny úveru zo strany žalobkyne. Strany síce nepredložili prehľad o jednotlivých úhradách, ale preukázané bolo to, kedy bol úver splatený a to 12.10.2011. Vychádzajúc zo sumy 734,51 Eur, ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného a výšky mesačnej splátky 36,05 Eur možno usudzovať, že k 1. preplateniu istiny úveru došlo v januári 2010, teda najskôr (keďže

každá jednotlivá úhrada podlieha samostatnému premlčaciu) desaťročná premlčacia doba uplynula v januári 2020. Opäť vzhľadom na dátum podania žaloby bolo potrebné dospieť k záveru, že bola podaná včas a pohľadávka ani čiastočne premlčaná nie je. Súd preto priznal žalobkyni nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 734,51 Eur vrátane úrokov z omeškania, na ktoré má nárok s poukazom na § 517 ods. 1, 2 a § 563 Občianskeho zákonníka.

31. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

34. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Žalobkyňa prvýkrát vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia až touto žalobou a preto úroky z omeškania boli priznané od nasledujúce dňa po jej doručení žalovanému.

36. Vzhľadom na právny názor súdu druhej inštancie sa súd zaoberal tým, či žalované zmluvné podmienky sú neprijateľné s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

37. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

38. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

39. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

40. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

41. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

42. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

43. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

44. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

45. Je nesporné, že žalované zmluvné podmienky, ktoré sú súčasťou formulárových úverových zmluvných podmienok žalovaného, ktorých obsah žalobkyňa nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť neboli individuálne dojednané. V nich v § 3 boli dohodnuté sankcie za omeškanie dlžníka a to úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej sumy denne, čo ročne by činilo až 29,2%, čo je v rozpore so zákonom - § 517 ods. 2 a zákonným limitom v § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Dohodnutá bola aj zmluvná pokuta a to v § 4 a to napriek tomu, že zákon stanovuje pre dohodu o zmluvnej pokute obligatórnu písomnú formu, ktorá v danom prípade absentuje. Úverové zmluvné podmienky totiž stranami podpísané a preto dohodu o zmluvnej pokute je potrebné pre absenciu písomnej formy považovať za absolútne neplatnú. V tejto súvislosti možno poukázať aj na právny záver vyslovený v náleze Ústavného súdu ČR I.US 3512/2011 zo dňa 11.1.2013. Podľa neho v rámci spotrebiteľských zmlúv dohody o zmluvnej pokute zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. VOP, ale len samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis.

46. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

47. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

48. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

49. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

50. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Podľa právneho názoru súdu druhej inštancie danosť právneho záujmu na zabezpečenie právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná. Aj keď ide o absolútne neplatný právny úkon zvyrazňuje to potrebu vyslovenia neprijateľnosti danej zmluvnej podmienky.

51. Žalované zmluvné podmienky podľa názoru súdu spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, sú totiž v rozpore so zákonom a preto súd považoval za právne dôvodne vyhovieť žalobe aj v tejto časti.

52. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v spore v celom rozsahu úspešná a preto súd jej priznal nárok na plnú náhradu trov konania, nakoľko nezistil žiadny dôvod pre aplikáciu § 257 CSP, ktorý možno použiť len výnimočne.

53. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.